

РЕШЕНИЕ

№ 2644

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Костов, като разгледа дело номер **8338** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 08.03.2013г. по НАХД № 20047/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2204690 от 10.07.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С., с което на [фирма], в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5, вр. чл.415в, ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл.40За, ал.1 КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма] чрез адв. Т. , с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата се излагат доводи за нарушение на материалния закон, както и твърдения за противоречие на изложената в НП фактическа обстановка и събраните по делото доказателства. Излагат се възражение за неправилни изводи на първоинстанционния съд с оглед наличието на разпоредбата на чл.415в от КТ в редакцията ѝ към датата на установяване на нарушението. Моли за намаляване на размера на санкцията с оглед приложението на чл.415в от КТ.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуалния си представител юрк. С. в с.з. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура - К. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Административен съд - С.-град, VI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество – касационната жалба е частично основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, за да се произнесе по касационната жалба, възприе фактическата обстановка, приета за установена от районния съд, която не се оспорва от страните, а именно:

След извършена проверка на касатора по спазване на трудовото законодателство на 01.06.2012г. на място в обекта на контрол:пицария „Къщата на Д.“, находяща се в [населено място], [улица] било установено, че работодателят не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и поименни графици за работа за периода, за който е установен сумирано изчисляване на работното време.

Бил съставен бил съставен АУАН № 22-2204690 от същата дата, както и въз основа на него обжалваното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административна нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка.Като е съобразил приобщените доказателства, районният съд е направил извод, че правилно и законосъобразно административнонаказващият орган (АНО) е подвел установените факти под хипотезата на правната норма на чл.40За, ал.1 КТ и е наложил административно наказание – имуществена санкция на основание 416, ал.1 КТ, вр. Чл.415в, ал.1 от КТ.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото;в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Така постановеното решение, обаче настоящият касационен състав намира за неправилно по следните съображения:

Събраните, както в административната процедура, така и в съдебното производство данни, налагат извода, че действително при извършване на проверката на 01.06.2012г. в обект на касатора пицария „Къщата на Д.“, последният не държал на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и поименни графици за работа за периода, за който е установен сумирано изчисляване на работното време

В нормата на чл. 403а, ал.1 КТ е предвидено, че в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.

По делото липсват доказателства за наличие на изискуемия правилник за вътрешния трудов ред и график за работното време на проверявания търговски обект към момента на извършване на коментираната проверка от контролните органи. Безспорно такъв правилник и график за работното време не са се намирали на разположение в търговския обект, в каквата насока са и събраните по делото доказателства. С оглед горното, правилно районният съд е приел, че наказаното дружество, е осъществило състава на административното нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ. Безспорно неизпълнението на задължението по чл. 403а, ал.1 от КТ е основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Няма значение какви са причините, поради които описаните документи са липсвали, след като в търговския обект се полага наемен труд за работодателя възниква задължение да има правилник за вътрешния трудов ред, на разположение на проверяващите органи. След като са налице работници, полагачи труд, то за тях и за проверяващите органи трябва да съществува яснота кога следва да престират този труд, поради което работодателят е длъжен да състави и държи на разположение на контролните органи поименен график.

Няма съмнение и спор също така, че така констатираното нарушение е било отстранено веднага след установяването му и че от него не са произтекли вредни последици за работниците и служителите, поради което правилно АНО е приложил и нормата на чл.415в, ал.1 КТ.

В НП обаче не са изложени мотиви по отношение на размера на наложената санкция определена в размер на 300лв. който е максималния такъв посочен в разпоредбата на чл.415в, ал.1 КТ. Доколкото в случая не са ангажирани доказателства за наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, размерът на имуществената санкция следва да бъде определен на 100 лв.

Изложеното до тук налага да се приеме, че обжалваното пред касационната инстанция решение на районния съд следва да бъде отменено, като съответно се измени и оспореното наказателно постановление в указаната в предходния пункт на решението насока.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение I от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 08.03.2013г. по НАХД № 20047/2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 104-ти състав и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 22-2204690 от 10.07.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С., с което на [фирма], в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5, вр. чл.415в, ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл.403а, ал.1 КТ, като намалява размера на наложеното наказание "имуществена санкция" от 300 лв. на 100,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.